

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 07/7843 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Roermond, van 13 juli 2007 in het geding
tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 24 januari 2007 heeft de Minister van Justitie een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 13 juli 2007, verzonden op 1 augustus 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Roermond, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 25 augustus 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De Staatssecretaris van Justitie is in de gelegenheid gesteld een reactie in te dienen.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. A.W.M. Bijloos, Lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. I.W.M.J. Bossmann, ambtenaar van Staat.

w.g. Bijloos
Lid van de enkelvoudige kamer

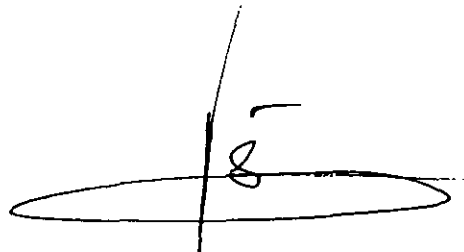
w.g. Bossmann
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 19 september 2007

314.

Verzonden: 19 september 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line extending to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE
ZITTINGHOUDENDE TE ROERMOND

Enkelvoudige kamer voor bestuursrechtelijke zaken
Vreemdelingenkamer

Uitspraak van de rechtbank als bedoeld in artikel 8:70 van de Algemene wet
bestuursrecht (Awb).

Proc.nr. : AWB 07/7843

Inzake : , eiser,
gemachtigde mr.drs. A. van der Toorn, advocaat te Roermond,

tegen : de Staatssecretaris van Justitie te 's-Gravenhage, verweerder.

I. PROCESVERLOOP

In deze uitspraak wordt onder verweerder tevens verstaan de rechtsvoorgangers van de Staatssecretaris van Justitie, als het bevoegde bestuursorgaan in procedures als de onderhavige.

Bij fax van 20 februari 2007 heeft eiser beroep ingesteld tegen het besluit van verweerder van 24 januari 2007, verzonden op 25 januari 2007. Bij dit besluit heeft verweerder geweigerd eiser een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd als bedoeld in artikel 33 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) te verlenen.

Bij schrijven van 26 maart 2007 heeft eiser de gronden van het beroep ingediend.

Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken en een verweerschrift ingezonden. De ingezonden stukken en het verweerschrift zijn in afschrift aan eiser gezonden.

De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden op 8 juni 2007. Eiser is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde voornoemd. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door mr. R.J.M.F.P. Wouters.

II. OVERWEGINGEN

Eiser, geboren op en van Sierra Leone nationaliteit, heeft op 9 september 2001 een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Bij besluit van 27 februari 2002 heeft verweerder eiser in het bezit gesteld van een verblijfsvergunning op de grond als

bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, van de Vw 2000, met een geldigheidsduur van 9 september 2001 tot 9 september 2004. Bij schrijven van 27 juli 2004 heeft eiser een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd. De aanvraag is afgewezen bij besluit van 24 januari 2007. Tegen dat besluit heeft eiser beroep ingesteld.

Verweerder heeft aan het thans bestreden besluit ten grondslag gelegd dat de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie bij brief van 16 september 2002 de Voorzitter van de Tweede Kamer heeft bericht dat het Kabinet heeft besloten het categoriale beschermingsbeleid voor Sierra Leone te beëindigen. Daarmee is de grond voor verlening, als bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, van de Vw 2000 komen te vervallen.

Verweerder heeft zich verder in het bestreden besluit op het standpunt gesteld dat in het asielrelaas van eiser geen grond is gelegen om tot de conclusie te komen dat eiser destijds, in plaats van een vergunning op de voornoemde d-grond, in het bezit had moeten worden gesteld van een verblijfsvergunning asiel op een van de andere gronden als bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b of c, van de Vw 2000. Aan dit standpunt heeft verweerder mede gelet op het bepaalde in artikel 31, eerste lid, juncto, artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 ten grondslag gelegd dat eisers asielrelaas ongeloofwaardig is te achten. Verder heeft verweerder beoordeeld of eiser vanwege de huidige situatie in zijn land van herkomst een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd zou moeten worden verleend. Ook die vraag heeft verweerder ontkennend beantwoordt vanwege de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas van eiser. Subsidiar heeft verweerder in dit verband overwogen dat de situatie in Sierra Leone zodanig is verbeterd dat eiser niet in aanmerking kan worden gebracht voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd.

Blijkens de gronden van beroep alsmede het verhandelde ter zitting wordt door eiser betwist dat verweerder eiser het ontbreken van enig nationaliteits- of identiteitsdocument mag tegenwerpen nu eiser nooit in het bezit is geweest van een dergelijk document. Verder is eiser als verstekeling naar Nederland gekomen en kan hij om die reden geen gedetailleerde informatie verstrekken over zijn reisroute, hetgeen eiser evenmin mag worden toegerekend. Tenslotte is eiser van mening dat hij ondanks de verbeterde situatie in Sierra Leone niet kan terugkeren vanwege de vrees voor zijn leven en had verweerder hem in het bezit moeten stellen van een verblijfsvergunning op een van de gronden als bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a en b, van de Vw 2000 te verlenen.

In deze procedure dient te worden beoordeeld of het bestreden besluit toetsing aan geschreven en ongeschreven rechtsregels kan doorstaan.

De rechtbank overweegt als volgt.

De rechtbank stelt allereerst vast dat eiser in beroep niet heeft bestreden dat verweerder heeft kunnen besluiten tot afschaffing van het categoriale beschermingsbeleid voor Sierra Leone. Derhalve heeft verweerder de aanvraag tot verlening van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd op goede gronden

Procedurenummer: AWB 07/7843

3

afgewezen op grond van het bepaalde in artikel 34 juncto het bepaalde in artikel 32, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000.

Onder verwijzing naar de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (de Afdeling) van 28 maart 2002 (JV 2002/153) overweegt de rechtbank vervolgens dat het besluit, waarbij de vreemdeling een verblijfsvergunning op de voet van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, van de Vw 2000 is verleend, niet in rechte onaantastbaar wordt, voor zover daarin ligt besloten dat geen aanspraak bestaat op een verblijfsvergunning uit hoofde van de gronden a tot en met c van het eerste lid van artikel 29 van de Vw 2000.

Gelet hierop had eiser hangende de geldigheidsduur van de hem verleende verblijfsvergunning geen belang bij het instellen van beroep tegen het daaraan ten grondslag liggende besluit. Dit belang is herleefd met de weigering van verweerder om aan eiser een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd te verlenen. Verweerder heeft dan ook terecht in het thans bestreden besluit zowel ex tunc als ex nunc nog getoetst of eiser in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning omdat hij aanspraak zou kunnen maken op een verblijfsvergunning asiel op grond van een van de andere gronden als bedoeld in artikel 29 van de Vw 2000 dan de zogenoemde d-grond.

De rechtbank zal vervolgens beoordelen of verweerder eiser een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000 heeft kunnen onthouden op een van de individuele inwilligingsgronden van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a dan wel b, van de Vw 2000, gelet op de situatie ten tijde van het verlenen van de verblijfsvergunning én de huidige situatie in Sierra Leone.

Daartoe wordt als volgt overwogen.

Aan zijn asielrelaas heeft eiser – kort weergegeven – ten grondslag gelegd dat de rebellen in 1997 de macht hebben gekregen in Sierra Leone. Eiser woonde in . Eiser heeft voor de rebellen van het Revolutionary United Front (RUF) gewerkt als automonteur. Na de interventie werden mensen, die voor de rebellen hadden gewerkt, opgepakt en vermoord. Eiser heeft van een vriend, . gehoord dat de regering mensen zocht die voor de rebellen werkzaam waren geweest. Op een dag hoorde eiser van zijn moeder dat de Kamajors, die voor de regering vochten, naar hem op zoek waren. heeft eiser verteld dat de burgers de Kamajors hadden verteld dat eiser voor RUF-rebellen had gewerkt. Eiser is naar de wijk . gevlucht. Hij heeft werk gevonden in een garage en sliep daar ook. Op 5 januari 1999 hebben de rebellen de garage aangevallen en is eiser meegenomen. Eiser werd chauffeur voor de rebellen en moest ook nog andere werkzaamheden voor hen verrichten. Tijdens het delven van diamanten is eiser ontsnapt. Na lang lopen heeft eiser een vrachtwagenchauffeur aangehouden en aan die man zijn verhaal verteld. De vrachtwagenchauffeur heeft geregeld dat eiser met de boot het land kon verlaten.

Voor zover thans hier van belang luidt artikel 29 van de Vw 2000:

“1. Een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 kan worden verleend aan de vreemdeling:

a. die verdragsvluchteling is;

b. die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan foltering, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen; (...)."

Voor zover hier van belang luidt artikel 1 van de Vw 2000:

"In deze wet en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:
(...)

k. Vluchtelingenverdrag: het Verdrag van Genève van 1951 betreffende de status van vluchtelingen (Trb. 1954, 88) en het bijbehorende Protocol van New York van 1967 (Trb. 1967, 76);

l. Verdragsvluchteling: de vreemdeling die vluchteling is in de zin van het Vluchtelingenverdrag en op wie de bepalingen ervan van toepassing zijn; (...)."

Ingevolge het Vluchtelingenverdrag is sprake van vluchtelingschap in het geval dat betrokkene, uit gegronde vrees voor vervolging wegens ras, godsdienst, nationaliteit, politieke overtuiging of het behoren tot een bepaalde sociale groep, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit en de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen.

Ingevolge artikel 31, eerste lid, Vw 2000 wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 28 van die wet, afgewezen, indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zich zelf, hetzij in verband met andere feiten een rechtsgrond voor verlening vormen.

Op grond van artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 wordt bij het onderzoek of de aanvraag om een verblijfsvergunning asiel kan worden afgewezen mede betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van de aanvraag, tenzij de vreemdeling aannemelijk kan maken dat het ontbreken van deze bescheiden niet aan hem is toe te rekenen.

Blijkens onderdeel C1/5.8.3 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc 2000), zoals dat luidde ten tijde van het bestreden besluit, is voor de beoordeling van de asielaanvraag onderbouwing van de volgende elementen van belang: de identiteit, de nationaliteit, de reisroute en het asielrelaas van de vreemdeling. Wanneer is vastgesteld dat ten aanzien van één of meer van de vier elementen documenten ontbreken, wordt onderzocht of het aannemelijk is dat het ontbreken van documenten niet aan de vreemdeling is toe te rekenen.

Documenten die de reisroute onderbouwen zijn volgens onderdeel C1/5.8.3 van de Vc 2000 in de eerste plaats de reisdocumenten waarvan de vreemdeling zich bediend heeft tijdens de reis naar Nederland. In de tweede plaats kan de reisroute worden onderbouwd met alle andere documenten en bescheiden op grond waarvan kan worden vastgesteld welke reisroute de vreemdeling heeft gevolgd. Verklaringen die inhouden dat een vreemdeling geen documenten heeft en niets meer weet van de reisroute zijn volgens onderdeel C1/5.8.3 van de Vc 2000 niet geloofwaardig. In het geval dat een vreemdeling geen documenten inzake de reisroute over heeft gelegd maar omtrent de reisroute en het ontbreken van documenten wel consistente,

Procedurenummer: AWB 07/7843

5

gedetailleerde en verifieerbare verklaringen aflegt, geeft hij blijk van de wil tot medewerking aan de vaststelling van de reisroute.

Verweerder heeft eiser tegengeworpen dat hij toerekenbaar geen documenten ter staving van zijn identiteit, nationaliteit en reisroute heeft overgelegd.

Wat ook zij van het ontbreken van identiteits- en nationaliteitsdocumenten, verweerder heeft eiser naar dezerzijds oordeel in het kader van het bepaalde in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 kunnen tegenwerpen dat hij geen documenten heeft overgelegd ter onderbouwing van zijn reisroute noch een ander concreet of indicatief bewijs heeft geleverd van de gestelde reis van Sierra Leone naar Nederland. Bovendien heeft eiser geen gedetailleerde, coherente of verifieerbare verklaringen afgelegd omtrent zijn reisverhaal. Zo heeft eiser onder meer geen informatie kunnen geven over de reistijd, de lading van het schip, de vlag waaronder het schip voer en of het schip onderweg is aangemeerd.

Eisers verklaring dat het ontbreken van documenten niet kan worden toegerekend omdat hij als verstekeling naar Nederland is gereisd, ontslaat eiser niet van de eigen verantwoordelijkheid om zijn reisverhaal met informatie over eenvoudige zaken, zoals voornoemd, te onderbouwen.

Verweerder heeft naar dezerzijds oordeel derhalve in redelijkheid tot de conclusie kunnen komen dat het vorenstaande met zich brengt dat zich hier een omstandigheid voordoet als bedoeld in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000. Dientengevolge mogen ingevolge artikel 31 van de Vw 2000, mede gelet op de geschiedenis van de totstandkoming van die bepaling (MvT, p.40/41) en volgens de ter uitvoering daarvan vastgestelde beleidsregels, in het relaas van eiser om het geloofwaardig te achten geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Van het asielrelaas moet dan ook een positieve overtuigingskracht uitgaan.

De rechtbank is, gelet op het voormelde toetsingskader en de verklaringen van eiser in samenhang bezien, van oordeel dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat deze positieve overtuigingskracht aan het asielrelaas ontbreekt.

Met betrekking tot de gebeurtenissen die hebben plaatsgevonden in 1997 heeft verweerder eiser redelijkerwijs kunnen tegenwerpen dat niet aannemelijk is gemaakt dat de autoriteiten dan wel de burgers negatieve belangstelling hadden voor eiser. Eiser heeft in dit verband enkel vermoedens geuit, maar deze niet onderbouwd. Verweerder heeft in dit verband van belang kunnen achten dat eiser tijdens zijn verblijf bij en zijn verblijf in de wijk tot 1999 geen problemen heeft ondervonden van de autoriteiten en/of burgers en hij als automonteur in een garage heeft kunnen werken.

Ten aanzien van de problemen die eiser zou hebben ondervonden in 1999 heeft verweerder in redelijkheid het standpunt kunnen innemen dat eiser slechts vage, summiere en bevreesdheidwekkende verklaringen heeft afgelegd omtrent de ontsnapping aan de rebellen. Verweerder heeft in dit standpunt kunnen betrekken dat eiser geen informatie heeft kunnen verstrekken over de omstandigheden of de

omgeving van de kazerne waar hij gevangen zou hebben gezeten. Ook heeft eiser slechts twee namen genoemd van rebellen.

Gelet op het voorgaande heeft verweerder het asielrelaas van eiser in redelijkheid ongeloofwaardig kunnen achten. Derhalve heeft verweerder kunnen concluderen dat eisers asielrelaas, ex tunc oordelend, geen grond geeft voor het oordeel dat hij in aanmerking had moeten worden gebracht voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op een van de individuele asielgronden als bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a of b, van de Vw 2000.

Vanwege het in redelijkheid ongeloofwaardig te achten asielrelaas, zijn er tevens geen termen om te oordelen dat verweerder eiser, ex nunc oordelend, vanwege de huidige situatie in zijn land van herkomst voor de gevraagde verblijfsvergunning in aanmerking had dienen te brengen op een van de voormelde gronden.

Op grond van het voorgaande zal de rechtbank het beroep ongegrond verklaren en zal de rechtbank het subsidiaire standpunt van verweerder buiten beschouwing laten.

Van omstandigheden op grond waarvan één van de partijen zou moeten worden veroordeeld in de door de andere partij gemaakte proceskosten, is de rechtbank niet gebleken.

Mitsdien wordt beslist als volgt.

III. BESLISSING

De rechtbank:

verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan door mr. F.H. Machiels in tegenwoordigheid van mr. E.C.A. de Kort als griffier en uitgesproken in het openbaar op **13 JUL 2007**

Voor eensluidend afschrift:
de wnd. griffier:

Afschrift verzonden op: **- 1 AUG 2007**

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", Postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage. Ingevolge artikel 85 van de Vw 2000 bevat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak. Artikel 6:5 van de Awb bepaalt onder meer dat bij het beroepschrift een afschrift moet worden overgelegd van de uitspraak.

van der Toorn
advocaten

mr. drs. A. van der Toorn *
mevr. mr. J.H.M. Handring
mevr. mr. S.H.M. Skrotzki

advocaten en procureurs

De Raad van State
Afd. Rechtspraak
Hoger beroep vreemdenlingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-Gravenhage

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
25 AUG 2007 ✓	
ZAANKR.	200706084-1
AAN:	VZ
BEHANDELD: DD:	PAR:

Bezoekadres:
Willem II singel 72
Roermond

Correspondentieadres:
Postbus 71 6040 AB Roermond

Tel. 0031(0)475 - 38 41 11
Fax 0031(0)475 - 38 41 15
E-mail: contact@vandertoornadvocaten.nl
Internet: www.vandertoornadvocaten.nl

Derdenrekening SNS Bank 87.84.70.301

Ook per telefax 070-3651380

4173-A

ROERMOND, 25 augustus 2007

Inzake: /IND
Ons kenmerk: 2007.001249.0001
Uw kenmerk: 07/7843

Geachte heer, mevrouw,

Wij zenden u het bijgaande zonder begeleidend schrijven toe. Het aangekruiste item is van toepassing.

- ☒ Ter kennisname het appelschrift met één productie d.d. 25 augustus 2007.
- ☐ Ik verzoek u een afspraak met mij te willen maken
- ☐ Gaarne telefonisch contact opnemen
- ☐ Gaarne per omgaande schriftelijk commentaar
- ☐ Volgens afspraak d.d.
- ☐ Naar aanleiding van uw brief c.q. telefoongesprek d.d.
- ☐ Met verzoek voor betaling zorg te dragen
- ☐ Met verzoek dit na kennisneming te retourneren
- ☐ Met verzoek om commentaar
- ☒ Ter verdere afhandeling
- ☐

Vertrouwend u hiermede voldoende te hebben ingelicht, inmiddels verblijft,

Met vriendelijke groet,

A. van der Toorn

RAADPLEGING ALLEEN OP AFSpraak

Van der Toorn advocaten is een handelsnaam van Van der Toorn advocatenpraktijk B.V., Postbus: 71, 6040 AB Roermond, K.v.K. Roermond 13041775. BTW nr. NL 8118.36.445.B.01.
* Lid van de VAIN en van de Nederlandse Vereniging van Strafrechtsadvocaten.

GESCHILLENCOMMISSIE
ADVOCATEN

Op onze dienstverlening is de
Klachten- en Geschillenregeling Advocatuur van toepassing.

De aansprakelijkheid is beperkt tot het bedrag waarop de afgesloten beroepsaansprakelijkheidsverzekering aanspraak geeft, vermeerderd met het eigen risico onder de verzekering.
Bij opzet of bewust roekeloosheid van de advocaat geldt de beperking niet. Een kopie van de huidige polis met voorwaarden ligt ter inzage bij het secretariaat te Roermond.
Van toepassing zijn de algemene voorwaarden van van der Toorn advocaten. Zie www.vandertoornadvocaten.nl.

ROERMOND, 25 augustus 2007
Inzake /IND
Ons kenmerk: 2007.001249.0001
Uw kenmerk: 07/7843

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
25 AUG 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DO:	PAR:

Aan
De voorzitter van de afd. Rechtspraak van de Raad van State
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-Gravenhage

per gewone post en telefax 070-3651380

APPELSCHRIFT

Betreft: hoger beroep inzake AWB 07/7843

Naam:

Geboren:

Verblijvende:

Land van herkomst: Sierra Leone

IND nummer: 0109.08.2014

Geeft eerbiedig te kennen:

De heer _____ hierna te noemen appellant, geboren op _____
Sierraleoonse nationaliteit en verblijvende te _____ te dezer zake woon-
plaats kiezende aan de Willem II singel 72 - 72a te 6041 HV Roermond (correspon-
dentieadres postbus 71, 6040 AB Roermond) ten kantore van mr.drs. A. van der
Toorn, advocaat, die verklaart door appellant bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd tot
het instellen van dit beroep en als gemachtigde zal optreden met het recht van vervan-
ging heeft op 27 juli 2004 een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning
asiel voor onbepaalde tijd ingediend, welke aanvraag bij beschikking van 24 januari
2007 door de Minister van Justitie is afgewezen. Op 20 februari 2007 is namens ap-
pellant een beroepschrift tegen voornoemd besluit ingediend. Het beroep is ter zitting
van 8 juni 2007 behandeld. Bij uitspraak van 13 juli 2007, verzonden op 1 augustus
2007 heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Roermond het beroep on-
gegrond verklaard (productie 1). Appellant kan zich met deze uitspraak niet verenigen
en stelt hierbij hoger beroep in.

Dit appelschrift berust op de navolgende grief:

Grief 1: strijd met het recht en/of de zorgvuldigheid

Deze grief richt zich tegen het oordeel van de rechtbank dat verweerder in redelijkheid tot de conclusie kon komen dat zich een omstandigheid voordoet als bedoeld in artikel 31, 2^e lid aanhef en onder f van de Vw 2000. De rechtbank is van oordeel dat aan appelland het ontbreken van documenten kan worden toegerekend. Het oordeel van de rechtbank houdt impliciet in dat van appellante het onmogelijk wordt gevegd. Uit het dossier dat aan de besluitvorming ten grond heeft gelegen blijkt dat appelland nimmer in het bezit is geweest van enig identiteits- of persoonsdocument. Nu appelland nimmer daarover heeft beschikt, verkeert hij in de onmogelijkheid om dergelijke documenten te overleggen en zou dit hem ook nimmer aangerekend kunnen worden. Iet wat je niet bezit of hebt gehad, is ook niet af te geven!. Ook is appelland van mening dat hem ten onrechte wordt aangerekend niet over reisdocumenten te beschikken. Nu appelland als verstekeling aan boord is gekomen, is het evident dat hij daarover niet beschikt.

Grief 2: strijd met het recht en/of de zorgvuldigheid

Deze grief richt zich tegen het oordeel van de rechtbank dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat positieve overtuigingskracht aan het asielrelaas ontbreekt. Appelland heeft destijds tijdens de verhoren datgene verteld wat hij zich kon herinneren. Meer vertellen zou betekenen dat hij beijdens de waarheid zou spreken. Appelland betwist de stelling dat zij relaas ongeloofwaardig is. Het feit dat door verweerder de ontsnapping van appelland als ongeloofwaardig wordt gekenmerkt, betekent geenszins dat zijn relaas hieromtrent niet waar zou zijn. Appelland is van mening dat een en ander dient te worden beoordeeld naar de maatstaven van het land van herkomst.

REDEN WAAROM,

Appelland U edelachtbare verzoekt de bestreden uitspraak te vernietigen.

Gemachtigde,

